

SUBJEKTIVNO I OBJEKTIVNO O SVJETSKOM DANU UČITELJA/NASTAVNICA

Ko god radi srcem posao, ne smije isključiti ni um o tome

Subjektivno i objektivno o našem danu - 05. oktobru - SVJETSKOM DANU PROSVJETNIH RADNIKA

SUBJEKTIVNO

Već skoro (fali 1,5 godina) tridesetak godina nosim ovo zvanje onako kako najbolje znam i umijem, bez obzira na sve preživljeno, što u mjeseci i dane stane na putu na kojem časno znam i vjerujem da obrazovati svijet vrijedi, bespoštedno i snažno kako bi svijet imao snage za dalje :

Uvijena-

u floskule života o tromjesečnom raspustu,

prepuštena-

desetljećima uvijek iznova, što bi u svakom drugom zanimanju bila provokacija, a u našem se zove

"ma, znam, samo pitam", Vašem ibrećenju što sam, recimo, 12. januara na putu za posao, a Vaša

djeca u školu probuđena nisu,

stavljana-

pred sudove često neukih i neupućenih u te lavirinte prosvjetarskog posla, jurena završenim 3. u

jednoj i početkom 5. časa u drugoj školi zbog norme,

neshvaćena -

kad uzmem potpuno novi pravac u pripremi umjetničke tačke jer ja nisam repriza repriza, niti motiv svih ostalih pjesmica iz dalekog i civilizacijski prohujalog vremena,

kuđena- kad se borim za prava naše djece pred megalomanijom poimanja odraslih ljudi i neke

samo naše situacije,

prešućivana-

kad god sam osvojila neku nagradu na svjetskom nivou od onih koji podrazumijevaju da je

neustalasana žabokrečina dovoljna do penzionerskih dana,

pokušana biti obeshrabrena na sjajnim putevima odgoja i obrazovanja onim:

"... okoja ti je to/niko ti ne vidi/smanji malo..."

i sličnim rečenicama,

opterećivana-

nadobudnim takmičarskim duhovima neostvarenih strijemljenja u hodnicima tuđih nutrina... ,

smatrana previše emotivnom -

i kad sam dobra i strožija kroz komunikacije za obrazovanje,

SVJESNA DA NIKAD VEĆEG, U OVOM POSLU, NIJE BILO, DOK JE SVIJETA I VIJEKA, I JOŠ DALJE,
OPTEREĆENJA , USTRAJNOSTI, EMPATIJE, OPREZA, NESHVAĆENOSTI I KRITIKE KAO U VRIJEME
DOK NAŠ RADNI STAŽ TRAJE -

... NIKAD,

ni pored svega nabrojanog,

NISAM ODUSTAJALA DA

KROZ VJETROMETINE TRANZICIJSKOG,

PORATNOG,

MEGALOMANIJOM GLADNOG I SUJETETNOG OBRAZOVNOG VREMENA,

KORAČAM USPRAVNO,

SA KNJIGAMA,

SA SVESKAMA,

SA VREĆICAMA KOSTIMIĆA PRENOŠENIH GDJE GOD IMA NEKO KREATIVNO DIJETE,

SA REKVIZITIMA I POKLONIMA SA SVIH STRANA SVIJETA,

UČEĆI DUŠE DJETINJE DA JE MOGUĆE OSTVARITI ZNANJEM I UMIJEĆEM,

MOŽDA TEŽE I NE PREKO TUĐIH LEĐA I SVOJE TAŠTINE,

ALI SLAVODOBITNIJE,

SNOVE, ZAMISLI I SOPSTVENE CILJEVE!

SA MOJOM DJECOM I MLADIMA,

NAŠIM TRENUCIMA UMJETNOSTI I OBRAZOVANJA,

NAŠIM KNJIGAMA I PERFORMANSIMA,

UČENJIMA I RAZGOVORIMA

IDEM DALJE,

OD 05.OKTOBRA DO 05.OKTOBRA SVAKE GODINE,

MOLEĆI STVORITELJA DA

ZNANJE I HUMANOST BUDU OKVIR CIJELOG SVIJETA

ZA DALJE!

HORIZONTI NEOSVOJENE MAŠTE, ZNANJA, PROČITANE KNJIGE NUDE RASKOŠ NEOSKUDNU ZA
ONE KOJI ČEKAJU ČASOVE DA REALNOSTIMA OSKUDNIM MALO NIJANSE PODARE!

OBJEKTIVNO

Nikad nas neće prestati pitati zar idemo u augustu na posao!

Za naše porodice, sredinu, čitav kosmos tri mjeseca raspusta nas uvijek okružuje- iako tih tri
mjeseca traje nama od 01.07.- 12/13.08. već trideset i dvije godine!

Nikad nećemo moći, ni nježno, ni drsko objasniti "mahali" i komšiluku, kad nas sretnu, zašto i kako
idemo 12.januara u školu, a njihova djeca još spavaju jer je RASPUST!

ČESTITKA:

ŽIVJELI I DOČEKIVALI JOŠ MNOGO GODINA 05. OKTOBAR - NAŠ DAN NAS KOJI
OBRAZOVANJEM I ODGOJEM SE BORIMO ZA BOLJI I HUMANIJI SVIJET!

Tags

Istraživanje i stvaranje

Collections

Autorski tekstovi

Objava